

Studijní a poznávací pobyt ve Valencii očima studentů

V druhé polovině září jsem spolu s dalšími studenty španělštiny a našimi profesorkami Janou Veselou a Pilar Martínez Garcíá vyrazila na deset dnů do Valencie. Ta se nachází přibližně uprostřed španělského východního pobřeží. Valencie je hlavním správním střediskem autonomní oblasti *Comunidad Valenciana* (ve valencijském dialektu *Comunitat Valenciana*), která leží jižně od Katalánska. Španělsko je velice rozmanitou zemí a jednou z jejích zajímavostí jsou i jazyky, kterými se zde mluví. Mezi čtyři uznávané úřední jazyky patří mimo klasickou španělštinu i katalánština – to zmiňuji proto, neboť ve Valencii se s katalánštinou setkáte na každém kroku, jen pod názvem *valenciano*.

Hned po příletu jsme byli navštívit pláž. Z centra města, kde jsme byli ubytováni, to sem sice byl kus cesty, ale jakmile člověk vstoupil na rozehrátý písek a skočil do vln moře, ihned se vrátil zpět v čase do letních prázdnin.

Ubytovaní jsme byli v hostitelských rodinách. Moji rodinu, u které jsme byly ubytované tři, tvořila matka s dcerou, matka fotografka, dcera baletka, které žily ve velice pestrém bytě plném barev, jenž odrážel zdejší kulturu. S rodinou jsme trávily čas od večere po snídani, po vyučování v jazykové škole jsme sem přicházely na oběd. Naše paní se nám snažila vařit typická valencijská jídla, měly jsme zde rýži na několik způsobů a nechyběla ani *paella*, což je dnes již celosvětově proslulé jídlo, které má svůj původ právě ve Valencii.

Vyučování probíhalo v jazykové škole IH Valencia, která byla situovaná přímo v centru.

Zde se odehrávaly dopolední bloky výuky, které byly doplněné odpoledním programem - procházkami po městě, vařením typické *tortilla de patatas*, lekcí salsy, filmovým večerem, či odpočinkem na pláži. Valencie zaujala především architektonicky. Nadchnul mě zdejší modernismus, který se tu prosadil na počátku dvacátého století. Během pobytu jsme si prošli mnoho významných památek, navštívili jsme *Catedral de Valencia* a vystoupali na její věž, ze které byl výhled na celou Valencii, veže *Serrano*, starobylé budovy nádraží a pošty a budovu tržiště *Mercat Central*, kde člověk najde kromě voňavých koutů s ovocem a zeleninou i oddělení s mořskými plody, masem, kořením a spoustou dalších specialit. Zájemci se mohli vydat po stopách *arte urbano* a vidět rozmanitá graffity. Na ně mohl člověk narazit jen tak – stačilo nechat se unést rušnými ulicemi, jež střídaly tiché uličky, které vás dokázaly dovést na nejrůznější zákoutí a odhalit zajímavá místa.

Město protíná zelený pás *Jardín del Túria*, kudy dříve tekla řeka. Kvůli povodním byla v minulém století odvedena mimo město a z jejího bývalého koryta se stal park. Ten v jednom místě, již blízko moře, přechází v naprosto ojedinělý komplex těch nejmodernějších staveb. Jeho součástí je budova opery, muzeum přírodních věd, *Hemisferic* a konečně *Oceanográfico*, podmořský svět. Všechny tyto budovy jsou spojené vodní plochou, ve které se zrcadlí a vytváří tak naprosto úchvatné obrazy. Na tomto úžasném pozadí si někteří z nás vyzkoušeli zorbing. Prohlídkou tohoto areálu jsme strávili celý den, navštívili jsme *Oceanográfico*, kde jsme mimo jiné zhlédli představení s delfíny. Naše poznávání doplnil výlet do Peñíscoly. Jedná se o městečko, jehož historické jádro je postaveno na skalnatém poloostrovku. Na samém vrcholu se vypíná starodávný hrad, který v 11. století sloužil jako sídlo papeže Benedikta XIII., známého jako *Papa Luna*.

A protože je pro Španělsko typická láska k fotbalu, někteří z nás si odskočili zafandit Valencii na převeliký fotbalový stadion *Nou Mestalla*, kde před našimi zraky a bouřlivého fandění zdolala Valencie Granadu 1:0.

Celkově nás zájezd velice obohatil a posunul nás zase o krok dál ve znalosti španělského jazyka, kultury a historie.

Andrea Podskalská, studentka 1.A